

חלוון פרק שבע עירובין

עין משפט
נור מצוה

לעט.

ל א מ"ג פ"ג מ"ל מ"ל
שי"ז ע"ג ס"כ יג
ט"ז ע"ג ק"ס צ"ב
ק"ע ק"מ
לא ב מ"ג ס"כ ד
טו ע"ג ק"ס צ"ב
צ"ג:

בְּגַם יָמִין וְיָמֵן כְּנָסֶה קָרְבָּן
בְּיָמָיו וְאַתָּה דָּקְלָמָנוּ סָמֵס עַפְלָמָס
מִתְחַלְקָתָה לְבִי יְמִין וְכָנְעָן סָוָס מָוֵי
לְבִזְבָּחָתָה כְּבָשָׂבָא
סָמֵס הַלְּבָבָה טַבְמָמָה
לְגַעֲנָה טָבָמָעָה מָהִירָה
צָדְבָּבָה נָמֵי פְּלָגָי בְּכָנָן וְחַמְרִי דָּלָן
כְּטָנוֹלָה חָלָב מָס כִּינְטוֹנוֹ וְלִוְן עַמְּדָה
לְפָנָנוּמוֹ נָמוֹ סִינְיוֹ צִיטָלוֹ כְּדָמָמוֹת סָמֵס

ר' יוחנן ברכות ט' ע' אמר ר' יוחנן לא תקח נקיות צדקה לא
תסחומי לך כפ' ק' למסכת ר' יוסי ולרבנן גע' נון מילן
מהחזקתך ר' יוסי ולרבנן גע' נון מילן לו מילן
מצונן מ"מ מל' ארכו דעכפל עפ' בענין טהרה נון

לא ביטלו לא אמר רב הונא מאן תנא אהלות רבי יוסי היה اي רבי יוסי איפכא שמעין ליה דתנייא⁶ רבי יוסי אומר תבן ואין עתיד לפניו הרוי הוא כסחתם עפר ובטל עפר ועחיד לפניו הרוי הוא כסחתם תבן ולא בטיל אלא אמר רב אמי מאן תנא עירובין

רבי יוסי הרא רב הונא בריה דרב יהושע אמר טומאה אשבת קرمית הנה אסור שבת דאפילו ארנק נמי מבטל אינייש רב אשין אמר בית אחורי קא רמיה בשלמא חרין למיטימיה קאי אלא בון לмотימיה קאי: נתן עליו נסרך שרוחב ד': אמר רבא לא' שננו אלא שנחן לרוחבו אבל לארכו אפילו שמא נמי שהרי מיטומו מרד': ובו שמי

גוזטראות זו בוגר ו' אמר רבא ז' הא דאמרת זו בוגר זו אין ו' שלא בוגר זו לא אמרן אלא שיש בין זה לה שלשה טפחים אבל אין בין זה לה שלשה גוזטרא עקומה היא: מתרני^ט מתקבנ' שבין שתי הצירות נבואה עשרה טפחים מערכין שנים ואין מערביין אחד אלו מאכליין מכאן ואלו מאכליין מכאן נתמעט התבנן מעשרה טפחים מערביין אחד ואין מערביין שניים: גם' אמר רב הונא ז' וככלבד שלא ייתן לתוכך קופתו וייאכיל ולואקמי שרי וזה אמר רב הונא אמר רב היננא ז' מעמיד אדם את בהמתו על גבי עשבים בשבת ואין מעמיד אדם את בהמתו על גבי מוקצה בשבת ז' דקאים לה באפה ואולה ואכלת ולא ייתן לתוכך קופתו תמן והתניა בית שבין שתי הצירות ומילאיהם תבן מערכין שנים ואין מערבין אחד זה נותר לתוכך קופתו וייאכיל וזה נותר מתייחסים שאניהם אסורים כיצד הוא עושה נעלאת ביתו ומבטל את רשותו הוא אסור וחבירו מותר וכן אתה אומר ז' בגוב של תבן שבין ז' החומי שבת קתני מיהת וזה נותר לתוכך קופתו וייאכיל וזה נותר לתוכך קופתו וייאכיל אמריו בית כוין דראבא ז' (מחיצות ז') תקרה כי מיפהית מנברא ליה מלתא הכא לא מינברא ליה מלתא: נתמעט התבנן מעשרה טפחים שניין אסוריין: הא עשרה שרי ואע' ג' דמידילא תקרה טובא שם ע' מינה ז' מחיצות שאין מוגניות לתקרה שמן מחיצות אמר אבי הכא בבית שלשה עשר חסר משחו עסקין והבן עשרה ורב הונא בבית עשרה דבר יחשע אמר אףלו תימא בבית עשרה גרבין

ג' ציטנו. ג' בפייל ווין בטומלה נוק
הכל ננמא: רב' יוסי קיה, מנוס דה'
לענין נקיין לא: פון: מלולו מון זיין
מנוס נון ציטנו פפלווכ: כי קו כ

יודען לה עטמיך נפנומו לי נון
לסתמיה צטילן. הילגנתה לנו' יוקי עפל
סמת צטילן קמת מצען צחין לנו' יודען
לה יונען ליטענו' נון צטילן: עפה.
וירודען לנו' ציפנדו' לדלו' סטמלה סוח':
כרי קו' כספס פן. צחין לנו'
יודען לה יפנשו' לה נלו' לדקמלה נון
צטילן: פנה הייסור אנט. כגן ממן'י

ליוֹן דעַפֵּר הָיָנוּ וְיִטְלֹב בְּצָבָת קְמִימָה:
כְּפִילָה: אֲפִילָה אַרְגָּנָק. כִּים מְלָא מְעוֹת
כְּפִילָה סָס הַלְּזָן מַזְן וְקַס נִיטָל הַמְּרֻכָּל
כְּחַמָּה: נְמִיטִימִיה קָהָי. בָּלְקָ
 סְתָם עַפֵּר כְּנִילָן לִיא וְהַלְּפִילָן לְדַבָּן:
צִים נְמִיטִימִיה קָהָי. צְמִימִה: גָּוֹ
 אָנוֹ. דְבָעַי נֶכֶר ד': אָנוֹ סְנָסָנו
 נְיָהָנוֹ. הַלְּכוֹ סָל דָר נְלֻחוֹת סְמָרִין
 מְשֻׁפָּה נְלֻחָה כְּבָעִין בְּכָרָב: חָגָל גְּלַגָּלוֹן.

נומן נלמכו כל מלין דר' יה' מילן
על גני ימדות אונל שפמו סמס קומ
לומצ' קהליין ומיענו מוד': אפיינו לא
אשו. ציטט דר' קולרא (ט) אפיינו חיינ
הילג כלהקען סלי מיענו לומצ' קהליין
מלרגענ' במעסן מילת קהפט וממנין'
למאנ' ד' טנן: ו' פאל נגען ו'. ציטט
מוסך רשי"

ו' כוננת נאכ' ר' יומר ממכמתה פ' עפל
סגי נאכ' בוגר מרכע: און צין ו'
לו ג'. לין רוקה ו' מו' צלטה:
מרגנ' מסן. גדייך סל תבן
ומפקיך על פני רוחך כל סתמיות:
מהיליען. מן תבן נזקמן ולן
מייטין לדולו ממעיט חנן מי' דקיין
לא חדה בקומה וקרוי הגדיל ולן

ממקי מעדתינו וממלטלי בחר נא
לְגַם חִינָּקִין דֶּתֶל הַפִּילוֹ הַמְּעֵנִיטִי לְיַד
סּוֹי מְעֵנִיט עַל נֵי עַכְלָה לְמוֹת וְיוֹמָ
לְגַם דָּבָר עַד עַכְלָה פִּימָה שָׁוִי
וְלֹא נְבָמָה מְמֻנָּמָת כֵּן בְּמִלְלֵתָה
בְּצִבְתָּה לְהָדָה: נְמַמָּעַ פְּסָכָן, עַל (ו) כֵּן
סְמָכָל הוּא נְמַשְׁךְ י' לְמוֹת וְעוֹד:
מְעַדְעַן אָחָד. הַס נְמַמָּעַ בְּמוֹזָבָן:
גַּמָּן, פָּנָי יְקָן. צִידִיס לְמֹן קְוֹפָטָן
לְלִמְלָא קְאַלְיָן טְוַצֵּה וּמְמֻנָּמָת לְיַה
מְעַדְרָה וְקָאַלְמָלָן בְּמַעֲלָה קְהַלְקָוָה
וּמְלִיכָּלָן לְקַתְעִי בְּמַמְנִי סְקָבָסָה
בְּהָה וּמְוֹכָלָה וְסַחַת גַּם חִינָּקִין דֶּלֶמֶת
מְמֻנָּמָת דְּבָסָהָה קְאַלְיָן הַכְּלָה. נְיַסְנָה
חַמְלִינָה לְגַם לְמֹן קְוֹפָטָן מְזָסָה
לְמוֹקָעָן מְהֻמָּמָלָן נְמַלְיָה זֶה: וְנוֹקוּמָן.
בְּצִבְתָּה עַל נְתַבָּן כְּלִי נְמַלְכָן שְׁרִי וְלֹא
גּוֹלִין דְּלִימָ� קְאַלְיָן צִידִיס וּסְפִי נָה
הַלְמָלָה חַמְרָה עַלְיהָ הַיּוֹקָר לְרַכְנָן וְלֹא
עַכְלָה עַלְיהָ: וְאָחָד צְגִינָה מְעֵנִיט.
הַס צְמָס צְמָס עַג עַצְפָּתָן.
מְהֻמָּדָרָס נְחַכְלָה וְלֹא חִינָּקִין דֶּלֶמֶת
עַכְלָה צִידִיס וּמְלִיכָּלָן נָה דֶתֶל חַמְרָה
עַלְיהָ הַיּוֹקָר בְּצִתְמָה קְאַלְיָן מוֹקָעָן
בְּצִתְמָה. אָמָר אַבָּא לְאַבָּא שְׁעָרָה